

Sygn. akt VI Gz 233/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SSO Renata Bober (spr.)

SSO Anna walus - Rząsa

Protokolant: asyst. sędziego Natalia Oślizło-Doskocz

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy urzędu

przy udziale: (...) S.A. w M.

o przymuszenie

na skutek zażalenia R. M. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie XII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 23 kwietnia 2015 r. sygn. akt RZ XII Ns Rej. KRS (...)

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego odrzucił skargę R. M. (1) na postanowienie referendarza sądowego z dnia 02 lutego 2015 r. po myśli art. 398²² § 5 k.p.c. jako wniesioną po terminie.

Skarżący w zażaleniu na powyższe postanowienie wskazał, że opóźnienie w złożeniu skargi było przez niego niezawinione, bowiem korespondencja sądowa została przesłana na adres jego zameldowania, gdzie odebrał ją ojciec skarżącego nieposiadający upoważnienia do odbioru korespondencji. Dodał, iż w tamtym czasie przebywał na wyjeździe i jego ojciec nie mógł poinformować go o odebraniu listu czy też przekazać mu korespondencji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że skarga wniesiona przez R. M. (1) na postanowienie referendarza sądowego z dnia 02 lutego 2015 r. (omyłkowo nazwana zażaleniem) została wniesiona po terminie, dlatego też podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398²² § 5 k.p.c.

Stosownie do treści art. art. 398²² § 4 k.p.c. skargę na orzeczenie referendarza sądowego wnosi się w terminie tygodniowym od dnia doręczenia stronie postanowienia referendarza sądowego. W niniejszej sprawie postanowienie od którego wywiedziono skargę doręczono w dniu 11.02.2015 r., natomiast skarga została wniesiona w dniu 25.02.2015 r. a więc po upływie ww. terminu. Zaznaczenia wymaga, iż ww. postanowienie referendarza sądowego zostało doręczone skarżącemu na jego adres który sam podał w piśmie z dnia 07.01.2013 r. (k. 111) zalegającym w aktach sprawy.

Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.c. jeżeli doręczyciel nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było – administracji domu, dozorczy domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma. Artykuł 138 k.p.c. reguluje tzw. doręczenie zastępcze, czyli doręczenie dokonywane do rąk osoby innej niż adresat. Jest ono skuteczne tylko wtedy, gdy adresatem danego pisma jest osoba fizyczna W postanowieniu z dnia 26.09.2013 r., II CZ 45/13 (LEX nr 1413042) Sąd Najwyższy stwierdził, że doręczenie staje się skuteczne, przy założeniu spełnienia warunków określonych w art. 138 § 1 k.p.c., w chwili, w której pismo odbierze osoba wskazana w tym przepisie. Innymi słowy, elementem konstrukcyjnym doręczenia jest podjęcie się przez osoby wskazane w art. 138 § 1 k.p.c. oddania pisma adresatowi. Okoliczność, czy i kiedy doszło do przekazania pisma adresatowi pozostaje bez znaczenia dla oceny skuteczności doręczenia i rozpoczęcia biegu terminów procesowych wynikających z dokonania doręczenia. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że w postanowieniu z dnia 23 kwietnia 2009 r. (IV CZ 31/09, LEX nr 738364), Sąd Najwyższy zauważył, iż potwierdzenie odbioru przesyłki sądowej traktować należy jako dokument urzędowy określony w art. 244 k.p.c., który korzysta tym samym z domniemania prawdziwości. Dowodzi on zatem nie tylko, że przedmiotowa przesyłka sądowa trafiła do rąk adresata, lecz także tego, iż nastąpiło to w dacie widniejącej na tym dokumencie. Zatem wszelkie adnotacje znajdujące się na analizowanej w niniejszej sprawie przesyłce sądowej należy uznać za prawdziwe. Okoliczność iż osoba która odebrał korespondencję – ojciec skarżącego – nie posiadała upoważnienia dla odbioru korespondencji, jest bez znaczenia dla rozpoznania przedmiotowej sprawy, bowiem przepisy prawa nie wymagają aby w przypadku doręczenia zastępczego osoba odbierająca korespondencję posiadała ww. upoważnienie.

Ponadto, należy zauważyć, że skarżący powołując się na fakt, iż nie zamieszkuje pod adresem pod którym jest zameldowany (który podał jako swój adres w piśmie kierowanym do sądu z dnia 07.01.2013 r.) na który została skierowana korespondencja sądowa zawierająca postanowienie referendarza sądowego a także na fakt, iż w czasie doręczenia przesyłki przebywał na wyjeździe, w żaden sposób okoliczności tych nie wykazał, dlatego też Sąd wskazane twierdzenia uznał za gołosłowne.

Wobec powyższego w przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu Okręgowego nie było wątpliwości, iż skarżący w sposób zawiniony uchybił terminowi do wniesienia skargi.

Mając powyższe na uwadze, zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

• (...)

• (...)

2. (...)